

Julehilsen fra br. Overmester

JULEHILSEN 2019

Mine brødre.

Jula 2019 er her, og dette blir min første julehilsen til brødrene som logens Overmester. Høsten startet med nyvalgt kollegium, vi var spente alle sammen.

Tida fra innstallasjonen og frem til nå har gått utrolig fort. Mye skal læres, og det går seg til etter hvert.

Samarbeidet er godt, og vi føler støtte fra brødrene.

Vi håper å gjøre møtene interessante både inne i salen og på ettermøtene. Da kommer brødrene, det tror vi.

Vi har lagt planer for vårterminen, og vil gjøre fremstøt for å få nye brødre inn i vår orden. Med synkende medlemsmasse er dette en av de viktigste tingene nå.

Vi tror at et vennemøte i en annen form enn det som er vanlig for oss kan gi ønsket effekt, nemlig nye brødre. Dette vil vi gjøre med god hjelp fra nemd for styrkelse og ekspansjon.

Vårt ønske og mål om å være mer og bedre menneskekjærlige står i kontrast til den økende volden i samfunnet for øvrig. Meningsløst med tilfeldig vold som rammer uskyldige.

Vi har også gjennomført vårt første minnemøte som nytt mannskap og det synes jeg ble en fin markering. Valgte og utnevnte brødre gjorde en fin figur, til glede for egne og gjestende brødre.

Torsdag 21 november var 10 brødre på reisefot for å besøke våre venner i Loge nr 94 Martin Linge i Måløy.

En flott tur, vi ble godt besørget. God mat, godt selskap. Det blei en lang dag / kveld med avreise fra Ålesund klokka halv tre og retur hjemme klokka kvart på to på natta. Takk til de blide brødre som var med på turen.

Så vil jeg minne brødrene på at ikke alle har selskap i jula. Kanskje vi skal tenke oss om og kanskje besøke noen som vi vet ikke har det så lett. Da tror jeg at vi gleder noen, vi blir glade selv.

Jula er også barnebarn, vi har 3 som vi håper å være sammen med en god del i jula.

Til slutt vil jeg ønske brødrene og deres familier ei

God jul og ett herlig nytt år.

Med broderlig hilsen
I Vennskap, Kjærlighet og Sannet

Johan Dolmen OM

*Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld
Og tusene barnehender
mot himmelen ljosa held*

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall
Som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

*Der låg han med høyt til pute
og gret på si ringe seng
Men englane song der ute
på Betlehems aude eng.*

*Der song dei for fyste gongen
ved natt over Davids by
Den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny*

Storrepresentanten har ordet

Innlegg til Jule-soga 2019.

Gode brødre og andre lesere av SOGA.

Da er snart høstsemesteret i Logen over, med nytt kollegium og mannskap på alle stolene. Det tok sin tid å få installert alle valgte og utnevnte embetsmenn, men endelig kom alle på plass. For første gang i min tid fikk vi oppleve kampvotering om å lede logen. Det ble jevnt løp mellom to gode og motiverte kandidater.

De siste månedene har det vært mye uro i vår orden. Det har oppstått uenighet om vedtak og fullmakter som ble gitt i Storlogemøtet. Uenigheten tilspisset seg og noen krevde nytt Ekstraordinært Storlogemøte. Ytringer har vært formidlet på mail og på Facebook. Jeg er ikke bruker av Facebook og skal ikke forsøke å dømme i det som har framkommet. Men det synes klart at sosiale medium kan bidra til å ødelegge en orden innenfra, om ikke de som ytrer seg har tilstrekkelig med nettvett!

En annen utfordring som blir stadig klarere, er vårt synkende medlemstall. Dette er en trend i de fleste loger i vårt distrikt. Her den største ut-

fordringen til vårt nye kollegium. Alle brødre har et kollektiv ansvar til å bidra med å rekruttere nye medlemmer.

I vårt julemøte får vi nok en gang stemningsfulle toner fra Oddfellowskoret, men også her

sliter de med rekruttering. Alderen på medlemmene er i snitt høy og antallet er på grensen lav. Så hvor lenge får vi gleden av å høre dem? Er du en skjult «Pavarotti» som kan bidra til å gi oss julestemningen vi er så vant til i årene som kommer også?

Vi nærmer oss tiden som er full med tradisjoner, både på «godt og ondt». Eksempler kan være familiekos, god mat og møte med gode venner på den ene siden, stress, oppjaget julehandel og ensomhet på den andre siden. Vi kan ta innover oss Arnold Eidslott sitt dikt «Håndtrykket»:

God og fredfull Jul til dere alle!

Knut Rogne
Storrepresentant

**Gå sakte menneske.
Søk en høyere gjerning.
Trykk den lidendes hånd.
Gi ham din hånd, han som står rådløs ved veikrysset: Din Bror.
Håndtrykk lønnes ikke med kongens mynt, min venn.
For håndtrykket lønner seg selv.
Det er fødsel at to hender møtes.
Den høyere gjerning fødes.
Gå sakte menneske og let etter de rådløse hender.
Hvert håndtrykk føder en stjerne.**

Julehilsen fra Distrikt Stor Sire

Jula 2019

Nok et logear er snart historie. Et år med mange begivenheter og opplevelser for Ordenens søstre og brødre.

Ordenens 200-års jubileum med jubileumsspill ble markert i alle logene i distriktet. Mye arbeid med tilrettlegging, pugging av tekst og øving måtte til før fremføringen. En fremføring som for de flestes vedkommende fant sted så tett opp til jubileumsdagen som mulig, nemlig 26.4. Personlig tror jeg at samarbeidet mellom brødre og søstre som deltok i de forskjellige arrangementene gjorde godt for ordenen og oss. Jeg føler meg trygg på at slike arrangement bidrar til å øke samholdet samtidig som det også bidrar til å skape interesse for logearbeidet.

For oss lokalt i Distrikt nr 4 Sunnmøre var det en stor «happening» å få besøk av RS Odd Fellow III på signingsferden nordover. Brødre og søstre hadde sammen med Redningsselskapet snekret sammen et godt program som ble gjennomført på en prikfri måte da skøyta besøkte oss den 19. mai. Tilfreds må vi også være med publikumsfremmøte denne dagen og måten vi fikk presentert Odd Fellow på.

Den 2. november feiret leir nr 1 Norge og leir-institusjonen i Norge 100 år. Også her var det forberedt et stort arrangement i Oslo. Bl. a. ble et jubileumsspill som fortalte om leirens opprinnelse og utvikling frem til i dag, fremført for de ca 300 Patriarkene som var til stede. Blant disse var det 10 Patriarker fra vår egen leir – Leir nr 4 De Tre Søylar som hadde tatt turen til Oslo. Vi var m.a.o. godt representert.

Så hjem til oss selv og vår egen loge Rangvald Mørejarl som feiret 100 år den 9.11. Også dette var et vellykket arrangement der bl.a. Storlogen var representert med Deputert Storsire Geir Småvik. Blant de ca. 100 gjestene var alle logene i eget distrikt representert. I tillegg deltok gjester fra en venneloge i Sverige samt brødre, søstre og gjester fra distrikt både sør og nord for oss. En riktig koselig og stilig jubileumsfeiring i KW 25.

I løpet av høsten har nye embedsmenn blitt installert i Loge og Leir. Nye kollegier og nye nemder er i skrivende stund i gang med vårt viktige arbeid. Det er en kjensgjerning at medlems-tallet er synkende og at gjennomsnittsalderen synes bare å bli høyere. Å snu denne utviklingen er en av mange viktige oppgaver de nye em-

bedsmennene må vie stor oppmerksomhet. Den negative utviklingen bekymrer meg og helt sikker andre også. Så hva gjør vi, eller skal vi si hva kan vi gjøre?

Jeg har nok ikke fasiten, men jeg har tro på det vi kaller omdømmebygging. Nemlig at vi legger vekt på å gjøre kjent hva vi driver med i Odd Fellow. Vi må fortelle offentligheten om våre gode tiltak både lokale og sentrale, våre verdier og hva står for. Kanskje med størst fokus på de lokale tiltakene om vi tenker på rekruttering av nye brødre. Samtidig er det viktig at vi sørger for at møtene våre både inne i logesalen og på ettermøtene blir interessante og trivelige. Dette har dere sikkert hørt flere ganger og fra flere hold. Men – har det fulgt handling etter ord?

Kjære gode brødre i Vesterveg dette er ikke ment som en «pekefinger» fra min side, men et håp om at vi i fellesskap kan greie å bidra til at Ordenen og Logene våre vil overleve.

Men nå kjære brødre over til noe mye triveligere, nemlig til juleferinga som vi snart skal ta del i. Vi skal unne oss noen avslappende og gode da-

Vårt nye embedskollegium

Loge nr. 82 Vesterveg har fått nytt Emebdskollegium for årene 2019-2021.

Stående, fra venstre; Ceremonimester Gunnar Hessen, Sekretær Arnt Erik Oust, Undermester Håkon-Jarle Østraat, Kapellan Ove Laurits Alnes, Skattmester Magnor Ramstad.

Sittende, fra venstre; Storrepresentant Knut Rogne, Overmester Johan Dolmen, Eks Overmester Odd Dagfinn Karlsen.

Soga ønsker våre nye, stilige embedsmenn lykke til med arbeidet, og håper selvsagt at Loge nr. 82 Vesterveg tar enda noen nye steg.

ger. Sammen med familie og nære venner skal vi kose oss med mye god mat og drikke og nyte livet i hjemmets rolige atmosfære.

Men dessverre slik er det ikke for alle. Det er en kjensgjerning at det blant oss er mennesker som av forskjellige årsaker kvier seg til jul. Som Odd Fellows har vi her en rik anledning til å etterleve våre budord og verdier. Vi kan stå frem som gode medmennesker og vise nestekjærighet overfor de som trenger hjelp og støtte i en for dem vanskelig tid.

Jeg håper dere alle vil benytte høytiden på en god måte til beste for dere selv, familie, venner

og kanskje noen dere vet trenger litt oppmerksomhet/noen å snakke med.

Med disse få ordene takker jeg for godt samarbeid og mange gode minner fra året som nå snart er slutt og ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

Med broderlig hilsen
I Vennskap Kjærighet og Sannhet

Odd Kulø
DSS.

Julehilsen fra Stor Sire

Gode brødre

Selv om noen tror det motsatte, er Odd Fellow Ordenen i stadig forandring og utvikling. Ett av de spennende utviklingstrekk som vi stadig ser tydeligere, er forskjellen mellom loge og leir. Begge bygger på det samme etiske fundament, men de har ulike perspektiver på livet. Leiren åpner for det verdensomspennende og vårt forhold til alle mennesker. Logene lærer oss mer om de tette og nære relasjoner. For det modne menneske er begge perspektiver helt nødvendige.

De langt fleste av oss feirer jul i de nære perspektiver. Vi sier gjerne at julen er familiens høytid. Mange mennesker reiser langt for å komme til det stedet som ofte kalles for «hjem». For en del mennesker er julen den eneste anledning de har for å treffe sin familie og å møte sine røtter.

Men en loge er også en form for familie. Brødre i en loge møtes jevnlig og i hvert møte blir vi sammen minnet om og konfrontert med sentrale etiske spørsmål. I hver eneste gradspassing er vi alle resipiender. Vi er der alle for å lære. Hvordan praktiserer vi så dette fellesskapet ved juletider?

Vet du hvordan den som sitter ved siden av deg i dette logemøtet vil feire sin jul? Har du tenkt igjennom hvordan alle medlemmene i din loge har det ved juletider?

Noen vil reagere på det jeg skriver her. Men jeg er ikke ute etter å få vite noe om noen - av nysgjerrighet. Det jeg er ute etter er å minne om begrepet **omsorg** – omsorg for våre nærmeste logebrødre. Det logens grader viser oss er jo nettopp at vi skal ha omsorg for hverandre. En gammel formulering lyder: «Når én gren lider, lider hele treet». Det er en fremtredende verdisetning som gjelder også i vår Orden. Budordene våre aktualiseres i julen, og selvfølgelig også resten av året.

De er mer utadvendte.

Omsorgen innad i logen er innadvendt.

I tillegg til alt det andre vi skal gjøre nå i mørketiden og julefeiringen, er å forsikre oss om at hver enkelt av våre logebrødre har det godt. Noen møter ofte, noen møter sjelden, og noen møter aldri.

Men alle er en del av fellesskapet.

Fra så langt tilbake det er historisk mulig å se, har en loge i vår Orden vært et omsorgsfellesskap. **Dette er en umistelig verdi.** La oss sørge for at enhver av oss lever i pakt med denne fantastiske tradisjonen når vi nå går inn i den store familiehøytiden.

Med broderlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Morten Buan
Stor Sire

Gjallarhornet

Kjære Soga-lesere!

Fire år som DSS ga meg mange gode opplevelser. Jeg fikk bli kjent med mange nye brødre som jeg ellers ikke ville ha truffet, jeg fikk møte mange valgte og utnevnte embedsmenn i loger og leir som nedla et stort arbeide i sine respektive embeder, og gode og kunnskapsrike Storrepresentanter. Med mange føler jeg at jeg har opprettet et varig vennskap. Det gjør godt. Det var fint å oppleve embedsmenn som hadde øvd og satt seg inn i ritualene ved utdeling av veteranjuveler, eller når det skulle foretas installasjoner.

I løpet av disse årene har jeg fått være med på å markere mange veteranjuveltildelinger i distriktet. Dette har det vært en stor ære å ha vært med på, og jeg har stor respekt for de mange veteranene som både etter 40, 50 og 60 års medlemskap, ennå er aktive brødre i sine loger.

Andre høydepunkter har vært deltagelse i Storeembedsmannsmøter og Storlogemøtet. Gjennom disse møtene har det blitt knyttet en nærmere kontakt med Storlogen og valgte og utnevnte embedsmenn der.

Gjennom møtene i Distriktsrådet har jeg kommet nært inn på distriktet, og jeg vil takke de Storrepresentantene som har møtt i Distriktsrådet for et godt og hyggelig samarbeid.

Sett utenfra var jeg kanskje litt uheldig med tidspunktet for min tid som DSS. Da tenker jeg på de samferdselsmessige utfordringene som dukket opp. Da jeg ble utnevnt til DSS, begynte også vedlikeholdet og utbedringen av Måndalstunellen og Innfjordstunellen, med det til følge at tunnelene stengte kl. 2300, og åpnet til gjennomfart kl. 0400, for å bli åpnet igjen kl. 0600.

Dette medførte at jeg nok en del ganger fikk det travelt med å komme meg på hjemveg fra Sunnmøre etter at seremoniene i logesalen var over. Jeg skulle jo møte på jobb dagen etter. Jeg gikk nok glipp av mange gode måltider. (Må i parentes bemerke at jeg nok ikke hadde vondt av det. Det blir mange nok sene, store måltider som DSS)

Da jeg var ferdig med mitt virke som DSS, var vedlikeholdet av tunnelene ferdig, og de ble åpnet for fri ferdsel!

Nå er jeg i tillegg nybakt pensjonist, og bestemmer stort sett over min egen tid. Det er en spesiell overgang fra å ha vært i aktivt yrkesliv i 40 år, til å være sin egen herre, uten å være avhengig av vekkerklokka. Det kan absolutt anbefales!

I tillegg til å være en aktiv logebror, har jeg engasjert meg litt i Røde Kors. Der hjelper jeg så godt jeg kan flyktninger og asylsøkere som er bosatt i Rauma med forberedelser til å ta førerkort, noe som er en viktig del av integreringen. Det er både spennende og interessant.

Nå får jeg også tid til å besøke mine døtre som er bosatt i Oslo og Stavanger litt oftere, jeg trenger ikke lenger å skynde meg hjem til Åndalsnes fredag ettermiddag! Og sannsynligvis kan jeg stikke av fra Åndalsnes i hustrige vinterdager når «sjella» blir for plagsom, og oppsøke varmere strøk for en stund.

Jeg vil ønske alle brødre med familier i Loge nr. 82 Vesterveg en riktig god jul og et fredelig og godt nytt år!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Kristian Haugan
Eks DSS

Juletanker fra br. Kapellan

Kjøre brødre i Losje Vesterveg.

Jeg har gått en god stund og fundert på hvilket innhold jeg skulle ha i min julehilsen i årets Julesoga til dere mine losjebrødre. Stressfaktoren hadde begynt å melde seg. Så plutselig dukket det opp et innlegg på Facebook som var mitt i blinken for meg, skrevet av min venn Bjørn Mannsverk. Jeg avla et besøk og spurte om jeg kunne bruke hans tekst som min, men med tillatelse til å redigere litt. Det fikk jeg og jeg hilser dere med følgende:

ORDET BLE MENNESKE

På veggen i stua har vi lenge hatt et bilde av min far, som døde for over førti år siden. Bildet vekker gode minner. Noen ganger skulle jeg ønske at far kunne stige ut av bildet og komme tilbake til livet mitt, men det vet jeg jo godt aldri vil skje. Jeg må nøye meg med bilder og brev og andre ting som minner om far.

Er det ikke et slikt forhold mange har til sin himmelske Far? En storslått naturopplevelse, studier av verdensrommet eller et blikk gjennom mikroskopet vitner om en allmektig skaper som står bak alt. Ja, mange vil si at de har sett Gud i naturen. Et slikt møte med Gud kan være verdifullt. Det kan gjøre oss takknemlige, men aldri tilfredse. Vi ønsker at vår Far skal stige ut av dette upersonlige bildet og møte oss som en levende person. Det er advent, og det er lenge siden butikkene har signalisert at det nærmer seg jul. Og midt i alt mylderet av glitter og stas hører vi et budskap, et Ord som intet øye så og intet øre hørte, det som ikke kom opp i noe menneskes tanke: Vår himmelske Far har steget ut av bildet! Og slik leser vi i juleevangeliet til Johannes, i kapittel 1, vers 14: Og Ordet ble menneske og tok bolig i blant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Fatter vi hvilket ubegripelig mysterium som skjedde i Betlehem den første julenatta? Gud den store og hellige som ingen hadde sett, blir med ett synlig for verden. Bildet stiger ut av rammen og kommer oss i møte. Den som har sett meg har sett Faderen, sa Jesus. Ved kjemiske analyser av solstrålen, kan forskerne finne ut den kjemiske sammensetning av selve Sola. På samme måte kan vi studere Jusu liv og ord og gjennom det lære Gud å kjenne. Men hvem var egentlig denne Jesus? Historisk materiale kan dokumentere at han var en person som levde i Palestina for 2000 år siden, og samtidige kilder kan bevitne at han var en spesiell mann med stor kraft og autoritet. Men bare Den Hellige Ånd kan åpenbare Sannheten.

Jesus er Immanuel – Gud med oss, det er seveste Evangeliet nå i adventstida.

For mange er Gud fortsatt bare et bilde. Ordet det prates om i Joh. 1, 14 har ikke fått grobunn nok til å gjøre Ordet levende. Den Hellige Ånd har ikke fått utrettet sin hensikt.

For mange andre er Ordet levendegjort gjennom trua på at Jesus Kristus er den han ga seg ut for å være og har bestemt seg for å følge hans lære.

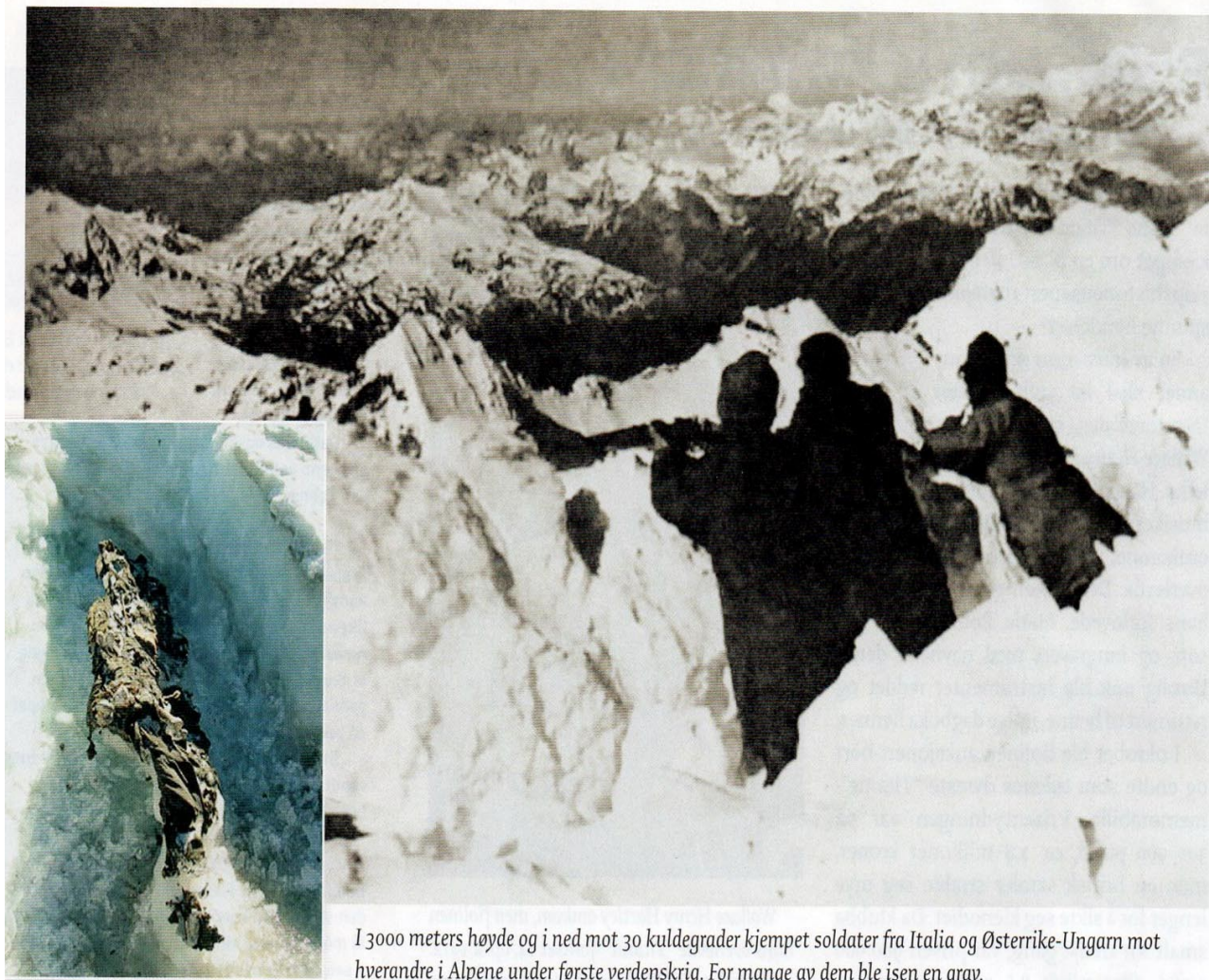
Fra prekestolene rundt om i kirkene våre er det et annet juleevangelium som leses på julaften. Det står i Lukasevangeliet, kapittel 2. Her skrives det om da Jesus ble født og at englene sang: I dag er det født dere en frelser i Davids by, han er Messias, Herren!

Det Ord som var med da Gud skapte verden, sies å være så mektig at det kan skape noe nytt i ditt og mitt liv. Dette Ordet er Jesus Kristus, Guds enborne Sønn! Så er det opp til oss om vi vil tro det eller ikke.

Jeg håper alle får med seg juleevangeliet på julaften (Luk. 2,1) og at feiringen av Jesu fødselsdag blir hovedinnholdet i jula.

GOD JUL

Ove Laurits Alnes
Kapellan

I 3000 meters høyde og i ned mot 30 kuldegrader kjempet soldater fra Italia og Østerrike-Ungarn mot hverandre i Alpene under første verdenskrig. For mange av dem ble isen en grav.

TO SOLDATER FUNNET 95 ÅR ETTER

Har ligget nedfrosset i en isbre i Alpene siden slaget ved Presena i 1918.

“Den hvite krigen” ble den kalt, krigføringen høyt oppe i de italienske alpene, på isbreen Presena i 1915–18. Her kjempet Østerrike-Ungarn mot Italia, i det som til da var verdens høyestliggende slagmark. Man antar at flere døde av temperaturer ned mot 30 minusgrader enn av kamphandlinger.

Nylig ble levningene av to soldater funnet nedfrosset i den italienske regionen Trentino-Alto-Adige i Dolomittene, og man antar at de falt i et slag ved Presena i 1918.

Lagt i en umerket grav

Kroppene ble funnet på litt over 3000 meters høyde. Nesten hundre år etter sin død ligger de to soldatene tett sammen, presset mot hverandre av isen og ikledd fragmenter av uniformene.

De ble funnet av arbeidere fra et firma som forsøker å forhindre issmelting ved å dekke isen med enorme presenninger. Dette var det andre funnet fra første verdenskrig denne høsten, etter at 200 rustne granater kom til syne i isen i august.

Isblokken med de to soldatene ble fraktet med helikopter til den italienske byen Vicenza, der de ble nærmere undersøkt. De er unge, kanskje bare 17 eller 18 år gamle, og man antar at de tilhørte den keiserlige østerriksk-ungarske armeen. Den ene har et kulehull i kraniet, mens den andre hadde en personlig eiendel innenfor klærne, en skj.

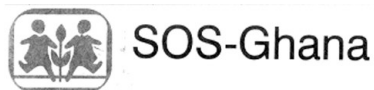
Soldatene ligger nå i en umerket grav ved den vakre San Rocco-kirken i Peio i Trentino.

Flere hemmeligheter i isen

Funnet ble gjort ikke så veldig langt fra der den såkalte ismannen Ötzi ble funnet i 1991. Han hadde vært død i rundt 5000 år. Begge funnene er en påminnelse om at isbreene holder på mange hemmeligheter. Med fortsatt issmelting vil nye avsløringer komme.

Funnet er også en påminnelse om at det i 2014 er 100 år siden første verdenskrig startet. BBC melder at kanalen de neste fire årene skal sende 2500 timer med ulike programmer om disse fire krigsårene. Det er kanskje ikke så rart. For britene var dette “the war to end all wars”. Opphavet til uttrykket var forfatteren og samfunnsdebattanten H.G. Wells, som i 1914 ga ut boka *The War That Will End War*.

Brev fra SOS-barna våre i Ghana

OPPDATERING OM VÅRE FADDERBARN

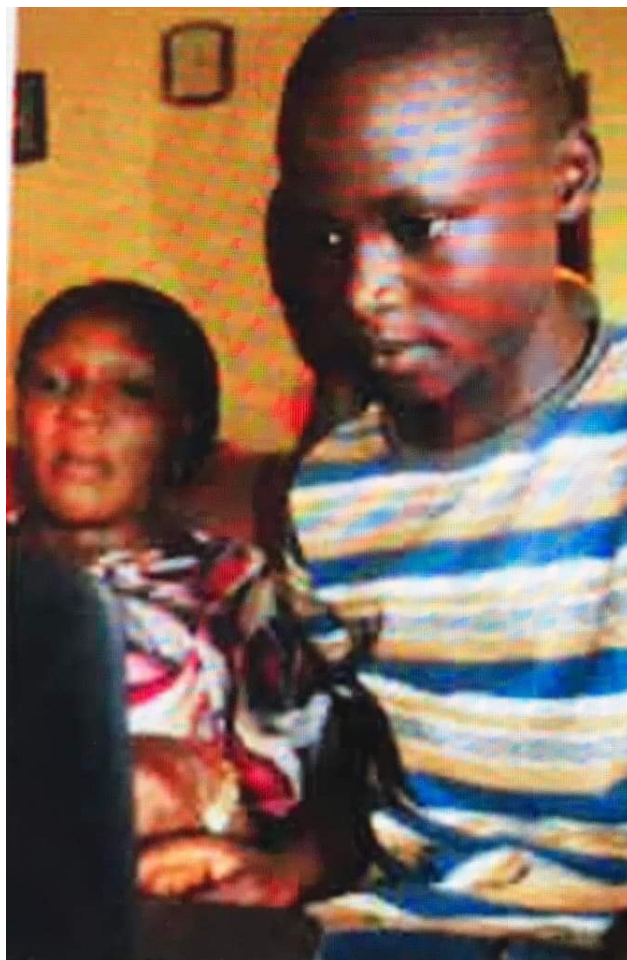
Fra SOS-komiteen har vi fått denne rapporten.

Navn: Stella Nyamekye Land: Ghana

Det er Comfort Naana Quainoo som den 28. juni 2018 har skrevet denne rapporten om Stella:

Jeg kan glede dere med å si at det går fint med henne. Deres fadderbarn er blitt 12 år gammel og er ei frisk, ung jente som sjelden er syk og trenger sjelden å gå til doktor. Hun passer på å være hygienisk og pusser tennene og dusjer opp til to ganger om dagen. Hennes SOS-mamma sier at hun har god matlyst og skulker ingen måltider. I hvert fall ikke når spinatstuing står på menyen! Så er det ikke så rart at hun har en god helse og er aktivt med på lek og sport. Ja, deres fadderjente kan være svært fasinerende, og når vi arrangerer fest i barnebyen deltar hun med liv og lyst, dansende i sin rosa favorittkjole og matchende svarte sko. Når det gjelder sportsaktiviteter er den fotball hun elsker aller mest. Fotballinteressen blir sterkere og sterkere for hver dag som går. Når jeg besøker min familie på lørdager, kan jeg se henne trene fotball med sine SOS-brødre på fotballbanen. Hun er medlem i skolens lag og tar del i alle deres aktiviteter. Jeg tror dere ville bli positivt overrasket over å se henne spille for hun er ei virkelig talentfull sportsjente.

Vet dere kjære faddere hva som er favo-

rittrommet hennes i familiehuset her? Hun elsker fellesstuen mer enn noe annet rom i huset, for det er nettopp der Stella kan se sine yndlingsprogram på TV. Og det er i fellesstuen de får mulighet til å være sammen og spille forskjellige spill.

Stella går nå i første klasse på Junior High School. Hun gledde seg over at hun følte hun mestret skolearbeidet brukbart. Matematikkfaget bød på en del utfordringer for henne, men hun får ekstra hjelp i regning slik at hun komme seg videre i skoleløpet. Selv om hun er en gjennomsnittelev, skal hun ha ros for at hun er flink med leksearbeidet. Hun liker også å delta i klassens diskusjoner og har mot til å si det hun mener. Læreren sier hun følger godt med i klassen, er oppmerksom og er vanligvis blant de første til å gjøre ferdig oppgaver. Etter skolen går hun ofte gjennom notatene sine og gjør alltid ferdig leksene før hun går til sengs.

Stella ser ut til å være et lykkelig barn som etterlater mange gode minner her i SOS landsbyen, både hjemme og på skolen. Dette takket være deres flotte fadderbidrag. Igjen vil vi takke for deres sjenerøse støtte som er med på å hjelpe Stella i hennes utvikling. Tusen takk!

og i Nigeria

SOS-Nigeria

Navn: Baren Innocent

Land: Nigeria

Vårt fadderbarn i El Salvador, Blanka Lilian, har blitt byttet ut med Baren Innocent fra det afrikanske landet Nigeria. Vi har mottatt to brev fra SOS Barnebyer, datert 14. mars og 7. juni 2019) som beskriver vårt nye fadderbarn. Det er Andrew Unodinma Mordi som har skrevet brevene:

Jeg takker for at dere har tatt fadderskap for Baren. Jeg vil gjerne ønske dere, gode venner av vår SOS familie, velkommen hit til Nigeria. Den økonomiske støtten dere gir har stor betydning for å kunne gi gutten en god start på livet og å hjelpe han til å få en mor, brødre og søstre. Jeg håper dere er like stolte som meg av å kunne være med å gi denne humanitære støtten slik at Baren får et hjem og kan vokse opp i trygghet og som del av en familie.

Som dere kanskje er klar over, er vårt land ett av de tettest befolkede landet i verden med rundt to hundre millioner innbyggere. Det ligger i den sørlige kystregionen i Vest-Afrika med Abuja som sin hovedstad. Nigeria er et av de livligste stedene i Afrika og tiltrekker seg besøkende turister fra alle deler av verden.

Jeg har lagt ved dette brevet et bilde av Yankari Nasjonalpark som er et rikt område for ville dyr. Dette reservatet ligger i den sørlige sentrale delen av Bauchi State i det nordøstlige Nigeria. Denne nasjonalparken, som også har varme kilder, dekker et område på 2244 km² og kan by på en rikdom av all slags flora og fauna.

Siste jul tilbragte Baren mye tid med å bli kjent her i barnebyen og å bli kjent med sine nye venner. Han likte å få delta på diverse leker og musikk som foregikk der. Selve julefeiringen ble holdt innenfor barnebyen, men barn som bodde utenfor ble også invitert til å komme. Baren koset seg med å delta i en dansegruppe, leke med Mikke Mus, Barney og andre tegneseriefigurer og sprette rundt i hoppeslottet. Barnebyen fikk også besøk av julenissen og han ble skikkelig glad da han fikk en julegave med en fløyte inni. Han gledet seg storveies over alt han hadde fått oppleve sammen med de andre barna.

Baren Innocent har det siste halvåret vist god framgang i opplæringen sin. Han er nå i femte klasse i grunnskolen. Snart skal han opp i høyere klasse, og da vil han også kunne lære å sveise, noe hans mor er svært glad for å høre. Det virker som han liker å bruke hendene sine og mente at han også kunne å bruke pussemaskin og fikse en dørlås hvis det ble aktuelt.

Gutten er rolig og lett å ha med å gjøre. Han trives godt både i SOS-sammenheng og i sin biologiske tilhørighet. Han er begeistret over å kunne ha en kjempegod bestevenn og klassekamerat, Clement, som han elsker å være sammen med. Noen ganger tar han seg tid til å lære sin venn noen grep som å jakte med catapult rundt omkring i landsbyen. Fotball er hans favorittsport. Likevel kan han til tider bli lei seg når han leker eller er med på aktiviteter og har da vanskelig for å forsvare seg selv. Han kan føle seg utnyttet og bli sår. Men han tar likevel imot gode råd og ser ut til å kunne snakke for seg selv.

Jeg er glad for å kunne få lov til å skrive om deres fadderbarn og håper dere og familiene deres har det bra. Innocent vil at jeg skal sende hilsener til dere. Han vil også at dere skal vite at han er svært takknemlig for støtten han får. Så senk skuldrene og vær med å glede dere over det jeg skriver i brevet.

In memoriam

Det var med sorg og vemod vi tok imot budskapet om at vår bror Erling Stadsnes hadde måttet gi tapt for sykdommen som han hadde stridd med over ei tid.

Br. Erling ble tatt opp i Ordenen i 1984 og bekledd flere embeder som han utførte med stor ro og dyktighet. Han var Inspektør, UMs venstre assistent, OMs høyre assistent, Skattmester, Ytre vakt og Arkivar. I tillegg også en skattet Lysmester, en oppgave han utførte med sin vanlige ro og dyktighet.

Br. Erling ble født 5. april 1943 i Langevåg. Han var nummer tre i en søskenflokk på fire. Ingeborg Anna var eldst, så Bjarne, Erling og Helge. Siden far hans hadde naust med båt og allslags vegn, var det naturlig at Erling og brødrene tidlig ble glad i sjøen. Hessafjorden og videre utover mot Fausken ble en naturlig virkeplass for de tre brødrene. Da Erling var ferdig med folkeskolen begynte han på skoleskipet Gann. Så reiste han i utenriksfart noen år som matros. Når han kom tilbake til Langevåg fikk han jobb i firmaet P. D. Stavseth. Først som fører av båten som leverte dynamitt rundt omkring i fylket. Han hadde også ansvaret for dynamittlageret på en av Langevågsholmene.

Da det ble slutt på dynamittsalget på det viset, ble han værende i firmaet og endte til slutt opp som kalkulator. Han arbeidet hos P. D. Stavseth i til sammen 42 år.

Br. Erling traff sin Berit i 1963 og de giftet seg i 1966. De fikk tre sønner, som har gitt dem mye glede i alle år.

Br. Erling var ikke bare glad i sjøen, han var også en ivrig laksefisker. Han fisket i mange elver fra Orkdal i nord til Aurland i sør.

Campingvogn og Bobil var også noe Erling og Berit hadde stor glede av, fra Nordkapp til Romania i sør.

Vi minnes br. Erling som et veldig godt menneske og han hadde omtanke for alle han hadde rundt seg. Dette, sammen med

hans lune og rolige måte å være på, gjør at mange minnes ham som en god venn og logebror.

Vi lyser fred over br. Erling sitt minne.

Br. Svein Helland —
svoger av Erling

Vita for Br. Erling Stadsnes:

Loge 82 Vesterveg:

Innvidd	03.05.1984
1. grad	15.11.1984
2. grad	14.03.1985
3. grad	14.11.1985

Leir De Tre Søylar

1. grad	19.11.1990
2. grad	17.02.1992
3. grad	25.02.1993

25 års Veteranjuvel 07.05.2009

Embeder i Logen:

Inspektør	1987-1989
UMs venstre ass.	1989-1991
OMs høyre ass.	1991-1993
Skattmester	1993-1995
Ytre Vakt	1997-1999
Arkivar	2003-2005

Lysmester, flere år og vikar flere ganger.

Storslått jubileumsgave til våre Ordenslokaler

Hallfrid og Nils-Erik Møller syntes de ville heller gi enn å få en gave ved sitt jubileum, og resultatet ser vi i våre lokaler. Nils-Erik er en utrettelig akkompagnatør på pianoet til så å si alle anledninger. Tafelmusikken lar seg høre og bringer god stemning ved bordet.

Noen ektepar jubilerer annerledes enn andre. Hallfrid og Nils-Erik Møller gjorde det på sin egen måte. Da de begge har bursdag omtrent på samme tida, slår de ofte sammen feiringen, slik også denne gangen.

Men det er ikke alt. I stedet for å motta gaver, så gir de gaver!

Vi skal være glad vi har slike ordenssøsken i vår midte.

Da de feiret sine 75. bursdager benyttet de like godt jubileet til å gi en skikkelig gave til våre ordenslokaler i K. W. 25.

Et flygel og et flyttbart piano, begge instrument av utmerket kvalitet, var parets gave til alle oss andre!

Så ofte som vi bruker musikk, både i våre møter og ved andre sammenkomster, så var dette midt i blinken. De gamle pianoene begynte å halte, ikke bare på hjula, men viste også tydelige aldredomssvakheter. En utskifting måtte skjedd, uansett.

Men nå er alt fryd og gammen. Nye instrument både inne og ute sikrer en god fremførelse av våre sang- og musikknummer.

Alle brødre og søstre i distrikt 4 takker på det varmeste for denne storslåtte gaven.

Oppgradering av våre lokaler

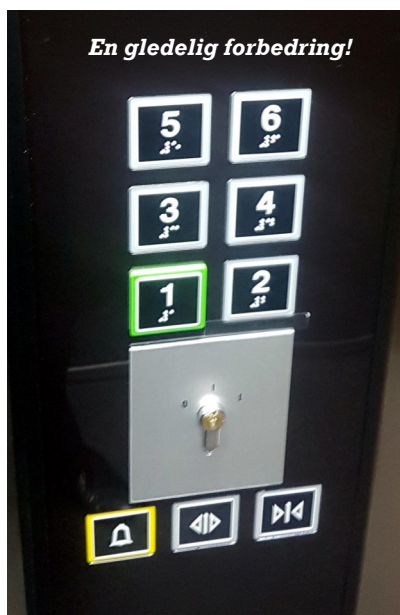
For noen år siden hadde logesøstre og brødre lange diskusjoner om vi skulle forsøke å finne nye lokaler et annet sted i Ålesund. Det ble utarbeidet forslag til nye lokaler, og det var forhandlinger om plassering/tomt.

Konklusjonen ble som alle vil huske at vi skulle fortsette å være i Keiser Wilhelmsgate 25, og at lokalene skulle oppgraderes. Styret i aksjeselskapet A/S Keiser Wilhelmsgate 25 fikk fullmakt til å arbeide med en oppgradering av lokalene.

Høsten 2018 ble det arbeidet for å finne en finansiering som kunne gi oss mulighet til å få heis til 6. etasje i øst, og eventuelt få ny heis til 5. etasje i vest. Det var behov for et handicap (HC) toalett. I tillegg måtte vinduer i 7. etasje og i Blåsalen fornyes. Brannvarslingsanlegget måtte forbedres og utstyrt til helse, miljø og sikkerhet (HMS) måtte oppgraderes.

I et par samtale med Sparebanken Møre uttrykte vi ønske om å ha en kontakt i banken for alle Loger og Leire. Vedkommende ville ha ansvaret for alle konti og den daglige drift av kontiene. Dette godtok banken. Dette førte til at vi fikk bedre renter på innestående beløp fra Loger og Leire.

Deretter søkte vi om å få utvidet kreditten mot pant i våre

lokaler, til kr. 2.500.000,-. Kreditten ble innvilget, og vi kunne starte planlegging av oppgradering av lokalene.

Det var viktig å få rengjort alle lokaler, og medlemmer av Rebekkalogene sammen med et par brødre, startet med vask og støvsuging i Logesalen. Deretter fortsatte de med selskapslokalene, hvor også flere fra OF-logene deltok. Biblioteket i 7. etasje ble nedvasket. Alle gardiner er rensset/vasket, og det ble kjøpt nye gardiner i Krystallsalen. På kjøkkenet ble det gamle fryseri revet og nytt fryseskap kjøpt. Kjøkkenet og anretning ble vasket ned. Deretter ble tallerkener og glass, kop-

per samt alt skaffetøy opptalt. Det ble kjøpt in en del «kopper og kar» slik at vi har tilstrekkelig utstyr til dekking for opptil 125 personer.

For å få heis til 6. etasje kreves det en del forarbeid med saging av betong, noe som førte til mye støv i en periode. Bygging av nytt HC toalett krevde også bygningsmessige forandringer.

De planlagte arbeider er nå ferdige. Vi må takke bror Pål Selbervik for stor innsats som prosjektleder for byggearbeidene. Takk også til bror Gunnar Vassbotn for utført snekkerarbeid, både på HC-toalett og i forbindelse med montering av nye vinduer i Blåsal og bror Johan Dolmen som har utført rørleggerarbeidet. Bror Nils Erik Møller gjorde mye av malerarbeidet.

Bror Olav Sætre og bror Trygve Haagensen har tatt seg av nødvendige elektriske arbeider, hvor vi har fått skiftet til LED lys i selskapslokalene.

Fra høsten 2018 til nå er det investert ca. kr 1.400.000,-.

Det som vi gjerne skulle ha gjort i tillegg, er å installere et nytt varmesystem, med varmepumper. Dette vil koste fra kr 150.000,- til kr 500.000,-. Vi brukte siste år 145.000 KWH strøm. Det meste av dette gikk til oppvarming i månedene no-

Rent og pent, bordene dekket til måltid for våre søstre.. De har en egen dreis på pyntinga!

vember – mars. Det er betydelige beløp å spare på et nytt varmesystem. Vi ser nå se på hvordan vi eventuelt kan få finansiert dette. I tillegg til dette bør noen av møblene i Salongen trekkes om og det audiovisuelle utstyret må fornyes.

Siste gang det ble gjort en betydelig investering i oppgradering og vedlikehold av loka-

lene var i 1980. Kostnadene den gang var beregnet til kr 750.000,-.

Det ble startet ekstra innsamling blant medlemmene for å kunne kjøpe lysekroner i Krystallsalen. Kostnaden var kr. 60.000,-.

Kjøkken fungerer godt og damene var fornøyde.

Toalett er fornyet fra gulv til topp og god plass til rullestol.

Helt til høyre, hvordan man løste oppgaven i de dager.

Sommerturen 2019 til Veiholmen

Sommerturen 2019 ble lagt til Veiholmen i Smøla kommune, og 25. mai var valgt som tidspunkt for turen. Nydelig vær og

fin stemning da bussen satte kursen nordover.

Noen hadde valgt å ta bobilen på denne turen, og det ble

en liten gjeng av dem også. Men de fleste valgte bussen som fremkomstmiddel.

Når Vesterveg er på tur med buss så er det ingen kjedelig affære. Der er alltid folk som både kan fortelle ei god historie og denne gangen var der også ei modernisert utgave av de gamle gjettekurransene dukket opp og gikk under benevnelsen Quis, altså ny utgave av gissetevling. (Ivar Aasen)

Første etappe fra Moa til feraga på Vestnes mens allsangen ljomet. Vel på land i Molde gikk turen videre til Seivika for ferge over til Tømmervåg, videre til Sandvika og Edøya.

Br. Alfred Husteli guidet oss over Tustna og vi fikk vite både

UM Svein Rune takker Brikken for at han guidet på turen.

God stemning når Vesterveg er på tur.

det ene og det andre om landskapet og folket der.

Så var det lunsj på fergekaia på Edøya.

Etter ankomst til Edøy fergekai og lett lunsj på kaien startet rundturen fra Edøy mot Veiholmen på vestsiden av Smøla. Tu-

ren går over Kuli (Kuløya) hvor Kulisteinen er funnen og som inneholder runeskrifter om kristendommens innføring i Norge.

Noen reiste med bobil, og vel framme var det godt å slappe av med noe i glasset eller på boks.

Ingen tvil om at br. Gunnar Hessen med frue koste seg og så fram til å nyte et godt måltid.

Betjeninga klar til innsats for servering av Havets festbord. En buffet som rommet det meste av havets herligheter.

Men det var også flere som ventet, mens praten gikk livlig rundt bordene.

Godt humør og kanskje ei god historie også? Roe, Håkon Jarle, Sverre Håkon, begge Østraat og Kjell Hole.

Ingen sure miner her nei!

Alvhild Holst Dyrnes og Hermod Jørgensen tar det rolig

Turen går deretter forbi Straumen mot Dyrnes. Her passerte vi Vindmølleparken med nesten 100 vindmøller. Kraftproduksjonen fra disse vindturbinene går i kabel til fastlandet. Smøla Kommune tjener ca. kr 10 millioner i året. Dette er et

godt tilskudd til en mager kommuneøkonomi.

Fra Dyrnes fortsetter turen gjennom Hopen for så å følge veien fra Smøla til Veiholmen. Veien som går over holmer og skjær kom i 1977. Forbindelsen med Smøla og Kristiansund

ble tidligere med båt fra Veiholmen til Hopen. Buss over Smøla til Straumen og ferge til Kristiansund.

Veiholmen er det nordligste bebodde sted i Møre og Romsdal og ligger nord for Trondheim. Fiskeværer Veiholmen

Jarle Rødseth, Svein Helland og Oddrun Storhaug ved bordet.

Ove Laurits Alnes med frue.

var før 1970 det største fiskeværret syd for Lofoten. Folketallet var over 600 mennesker men er nå nede på ca. 200. Det har vært bosetning på Veiholmen is mange hundre år. En kirke som stod på Veiholmen som antas å vært lik den som står på Grip, ble revet i slutten av 1700 tallet. Alterskapet fra kirken finnes nå i oldsaks samlingen i Trondheim. Folket på Veiholmen fikk sine inntekter fra fisket. Det er fortsatt fiske som er helårsinntekten for mange, men turismen har gitt nye inntekter. Mange er også sysselsatt i oppdrettsnæringen og i offshore.

Liv og Arvid Brevik koste seg på turen.

Mange av de store bryggene-sjøhusene er ombygd til overnatting for turister. Det finnes et par spisesteder som bruker den gamle redskaper som ramme omkring sin turistsatsing.

Mange gamle hus er blitt ombygd for å huse turister. I sommersesongen er det

av og til vanskelig å komme fram på Været, p.g.a. stor biltrafikk.

Etter avstemning om reiserute ble Atlanterhavsveien valgt og vi stoppet på landstedet til Oddrun og Per Storhaug i Bud før vi satte nesen hjemover.

*Stor takk til
turkomiteen for en
minnerik
sommertur!*

Edøy gamle kirke.

Ordenes jubileumsgave på besøk

19. mai fikk vi besøk av den nye redningsskøyta "Odd Fellow III" som var på tur langs kysten.

Skøyta la til ved flytebrygga i Skansegate og det ble anledning til å ta en tur om bord for å se på båten. Ei godt utstyrt red-

ningsskøyte, vel egentlig en redningskrysser, ga et godt inntrykk av at pengene var brukt fornuftig.

Stor Sire var med på turen og han holdt et kort innlegg på kaia. Odd Fellowkoret sang sjømannsviser og flere av våre Re-

bekkasøstre stilte opp og solgte pølser, kaffe og brus.

En riktig koselig formiddag på en litt kjølig sommerdag før skøyta la ut på turen videre nordover. Skøyta skal ha fast plass i Bodø.

”Vaffelkakestekekurs” m.m.

Mandag 24. juni var det igjen arrangert kurs for vaffelstekere i Sirius Møre. Det var flere fra

distriktet som deltok i kurset, men dessverre ingen fra Loge Vesterveg denne gangen. Jeg

håper vi får med noen på neste kurs, som ennå ikke er bestemt.

Vi trenger nye brødre som er villig til å stille opp for å gjøre vår del av denne jobben hvor vi bare høster godord og får positive tilbakemeldinger både fra pasienter og pårørende. Vi føler vi er med å gjøre hverdagen bedre for noen som trenger det.

Og når en tenker på hva våre budord sier så er det en selvsagt ting at den som kan, bør delta i dette arbeidet. Jeg regner med at ingen har gått inn i Ordenen uten å forstå at et medlemskap også forplikter. Ingen ting gjør seg sjøl, det må jobbes.

Per Erik Tødnes orienterte.

Bror Gullik – en hedersmann i en mannsalder og vel så det

Bror Gullik tok mot redakteur ArNe hjemme på Bogneset. En hyggelig prat om Logen, Soga og litt til.

Hjemmebane

Fredag 22.11. 2019 klokken 12:00 avtalte jeg og br. ArNe audiens hjemme hos vår loge-bror Johan Gregorius Weiberg Gulliksen. Han bor nå alene i en koselig enebolig nederst på Bogneset med utsikt over Borgundfjorden og Sulafjellet. Den lave novembersola skinte klart på himmelen til oss da vi ble

ønsket velkommen inn av en sprudlende og sprek litt eldre herre, pent antrukket og med et varmt smil på lur.

Oppe i den lyse og trivelige stuen skjønte vi at her bor en mann som elsker kunst av alle slag. Fargerike malerier laget av lokale kunstnere og skulpturer av kjente personer dekorerer vegger og hyller på en smakfull måte. På små bord står fotografier av barn og barnebarn på rekke og rad, og på det store salongbordet et vakkert bilde av hans kone. Br. Johan har vært enkemann i flere år og bor alene i hu-

set. Savnet av en kjære kone er sterkt. Mens han var på farten på jobb og i ulike verv både sent og tidlig gjennom hele livet, likte hun å være hjemme og stelle hus og lage mat til familien. Når han hadde litt ekstra tid til å være på hjemmebane, var han raskt ute i hagen og stelte med hageblomstene. Nå har han hushjelp som vasker og steller inne, hver 14. dag. Når en nærmer seg 94 år og ennå klarer å bo hjemme alene, er det vel ikke så urimelig å få litt assistanse med å tørke støv og vaske i huset. Men han klarte ennå litt bøy og tøy, så mange oppgaver inne klarer han fortsatt å fikse selv.

<i>Født</i>	<i>04.02.1926</i>
<i>Medlem i Odd Fellow siden</i>	<i>08.05.1972</i>
<i>Kongens fortjenstmedalje i gull</i>	<i>23.12.2003</i>
<i>Ålesund kommunes hederspris</i>	<i>11.12.1997</i>
<i>For stor innsats for nærings- og kulturliv på Sunnmøre Paul Harris Fellow Rotary Foundation of Rotary International</i>	

Odd Fellow

I logen blir vår bror Johan oftest kalt br. Gullik, for når brødrene møtes hver torsdag gjennom en hel mannsalder, blir en godt kjent med hverandre og kanskje ikke så formelle. Han var bare 46 år da han ble tatt opp i ordenen i Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl.

Men de to herrelogene i Ålesund begynte å få dårlig plass til alle, derfor måtte de opprette en ny loge, og den 11.11.1972 ble Loge nr. 82 Vesterveg høytidlig stiftet. Br. Gullik ble da med på lasset og fikk være med å bygge opp den nye logen fra grunnen. I den første tiden gjorde han en viktig innsats for å gjøre Vesterveg til en velfungerende loge, og nye medlemmer strømmet til. I perioden 1983-1985 bekledde br. Gullik overmesterstolen og klarte, sammen med gode medarbeidere i sitt kollegium å løfte vår loge helt opp på nivå med de andre logene i byen.

Han har også støttet godt opp om medlemsbladet vårt, Soga, både økonomisk og med skrivelier. Spesielt gjorde han en kjempeinnsats da han i flere «Soger» skrev om hele prosessen med å få loge Vesterveg på beina gjennom serien «Det var slik det begynte».

Dette arbeidsstykket kan bli fint å ha når vi om tre år skal

feire loge Vestervegs femtiårsjubileum.

Alder og helse

I forhold til en alder på snart 94 år, må en si at br. Gullik har en fantastisk god helse. Ja, han antyder at helsen begynner å skranke, men fakta er at han lever stort sett slik som han har gjort hele livet. Han kjører fortsatt sin Volvo 850 og er innom jobben på Sørneset eller i Kolvika hver arbeidsdag. Han fordele

sonnens kontor til å pløye gjennom noen aviser, men tiden brukes nok også til å se til at alle gjør jobben sin.

Selv om han føler seg litt svimmel av og til og går litt skjevt på grunn av noen lite samarbeidsvillige muskler i hofte, skulle en ikke tro at denne karen nærmer seg de hundre år. I ansiktet finnes det knapt en rynke. «Huden er som på en barnerumpe», sier folk om han. Selv mener han at slekta, både på mors- og farssiden har gode gener til å kunne leve et langt

liv. Spesielt på morssiden, som stammer fra Eidsdal/Ytterdal, var det helt vanlig å leve til de ble 95 år. Far til br. Gullik er unntaket, for han døde bare 84 år gammel. Farfaren derimot, som kom fra Larsnes på Gurskøya, ga seg ikke før han ble 95 år. Det fortelles om denne sjøulken, og som utdannet seg til los i Bergen, at han kjente hele norskekysten like godt som sin egen bukselomme. Med sin gode hukommelse kunne han kjenne igjen lyden av skjærene og fallene.

Ikke tvil om at br. Gullik har arvet litt av sin bestefar, for klisterhjerne det har han også. Når han forteller om slekten, kommer navn og årstall på et øyeblikk fram i minnet, og det selv om han må gå ti generasjoner tilbake i sin morsslekt. En slektshistorie har han også skrevet ned slik at etterkommerne skal kunne finne hvor de nedstammer fra.

Næring og politikk

Men 93-åringen innrømmer at han nå må begynne å trykke litt på bremsepedalen. «Det er noe som har stivnet i beina, og fysioterapeuten anbefaler at jeg skal gå i terrenget. Men jeg tør ikke det og er redd for å falle. Jeg har aldri brydd meg om å trimme eller trene. Har ikke hatt tid til slike utskielser. Trappa hjemme ser ut til å bli brattere. Trappa hadde ikke regnet med at jeg skulle bli så gammel. Så skinnen mitt bedrar! Jeg har for lengst gitt opp å gå på møte i logen. Det er for risikabelt, og hørsel og syn spiller ikke på lag lenger på samme måte som før. Sånn er livet; et pust i sivet», sier han.

Vår logebror gleder seg over det fantastiske livet han har hatt, og at hukommelsen fungerer så bra som den gjør. Savnet etter en kjær kone er tungt å bære. Han forteller at kona hans hadde ei søster som giftet seg med selveste Idar Ulstein. Han blir derfor filleonkel til de som nå styrer konsernet Ulstein i dag. Han har selv også vært med i styret for Ulstein. Men etter hvert utviklet han sitt eget firma på Sørneset til å bli den største forhandleren i landst av Volvo båtmotorer. Det er vanskelig å forstå at Johan W. Gulliksen kunne make å ha nok tid til å møte opp i logen disse travle årene.

Likevel har han vært en tur innom bystyret for Høyre, bekledd en rekke styreverv både i det som i dag heter Sparebanken Møre, Sykehuset på Åse, Ålesund museum og Fiskerimuseet.

Hva med loge Vesterveg oppi alt dette her?

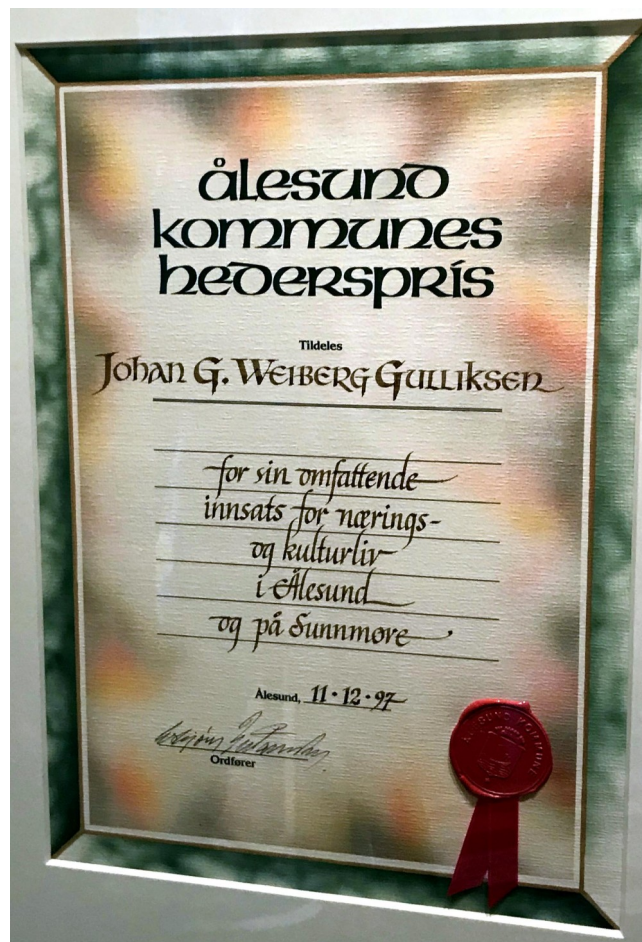
I et slikt kaos med arbeidsliv og politikk på høyt nivå i disse travle 1980-årene, var det kanskje godt å få oppleve ro og fred i loge Vesterveg. Her kunne en koble ut den travle hverdag og glemme alle gjøremål og krav fra alle kanter. Logen sammen med de gode vennene var som bal-

sam for sjelen. Kanskje det var derfor br. Gullik fant gleden i å gå så ofte han kunne på torsdagsmøtene.

Men ordensarbeidet har endret seg mye siden den gangen han var aktivt med. «Den gangen var vi mer bastante på det rituelle og formelle. Vi tok alle reglene og etikken mer på alvor. Faktisk var det mer stil på sakene den gangen. Tiltaleformene er slappere nå, og det er for mye hei og hå! I dag er rekruttering nesten umulig å få til, og 40-50-åringer kan vi bare glemme. De har andre prioriteringer, for samfunnet har forandret seg. Unge i dag mangler tid. Logene ligner mer og mer på pensjonistforeninger».

Br. Gullik sier at av alt han har opplevd i livet, er logen en av de tingene som har gitt han mest. Han har lært å bli mer menneskekjær og føler at han har blitt et bedre menneske. Han sier at han kan takke logelivet for at han har blitt den han er. Det viktige i livet er ikke penger; det er opplevelsen du får når du føler å ha tillit i flokken. Derfor

Til venstre skulpturen av Joachim Rønneberg.

Så har vi tre utmerkelser, men høyest henger nok Kongens fortjenstmedalje i gull.

er han glad for at han sa ja til logen den gangen, tidlig på syttitallet.

Han takker for alt han har fått

oppleve i logen disse årene og setter stor pris på å ikke bli glemmt.

Å få meldinger og livstegn

fra logevenner gir både håp og tro.

«Når Julesoga ligger i postkassen, da vet jeg at jeg får ei god lesestund», sier han til slutt.

Jeg og ArNe takker for oss etter en fin opplevelse hjemme hos vår kjære logevann. Takk!

Alle Brødrene i Loge nr. 82 Vesterveg ønsker deg og din familie en riktig God Jul og et Godt og Fredelig Nytt År! Du har vår tillit, bror Gullik.

Du har godt renommé, gode produkter og bare orginaldeler.

Herold Alfred Husteli

Gamle grøtregler

- Den som fikk mandelen, skulle bli gift det neste året. Den som allerede var gift, ville få en pakke.
- Det forekom også at man blandet en bitter mandel i grøten. Den som fikk den i munnen, ville forbli ugift.
- Den som fikk en brun bønne, skulle bli gift med en enkemann med mange barn.
- Den som fikk en 10-øring, ble rik.
- Man skulle helst spise grøten langsomt, for den som sølte minst, ville leve lengst.
- Tok det slutt på julegrøten, kunne det bety ulykke.

Tradisjonen med å servere en blidgjørende porsjon grøt til fjøsningen er mange hundre år gammel.

Grøt er vår eldste varmrett

Å slippe opp for julegrøt kunne bety ulykke

Grøten er eldgammel, trolig den eldste fullverdige varmretten i Norden. Den er kanskje så gammel som 6000 år, fra den første tiden det ble høstet korn her.

Opp gjennom historien har våre forfedre spist grøt i store mengder. Det var hverdagsgrøt – gjerne til alle dagers måltider – og det var festgrøt: barselgrøt, konfirmasjonsgrøt, brudegrøt, gravølsgrøt, grøt etter såing og grøt etter høsting.

Risengryn var luksus

Julegrøt var det også, nærmere bestemt rømmegrøt. Rømmegrøten var riktig nok ikke på sitt beste rundt jul (rømmen var gulest og fetest i den lyse årstiden), men fløyelsmyk rømmegrøt var likevel en herlighet sammenlignet med hverdagens vassgraut.

Vassgrauten var laget av vann, litt

salt og for det meste grovt og sammalt byggmel eller havre. Melet var ofte så grovt at det stakk i halsen på den som spiste. I Bø i Telemark ble slik grøt illustrerende nok kalt "bustegraut".

Risengryn var en svært dyr og eksklusiv vare da den kom til landet på 1400-tallet. Derfor hadde bare rikfolk råd til å lage risengrynsgrøt. Tanken om risengrynsgrøt som den fineste ble opprettholdt også etter at grynene ble rimeligere noen hundre år seinere. Siden den gang er risengrynsgrøt blitt synonymt med julegrøt.

Grøten varslet framtiden

Det var ikke bare menneskene som fikk servert julegrøt i henfarne tider. Også gardvorden, eller rudkallen og lignende skapninger, fikk smake på godsakene.

Rudkallen var en lodden liten fyr uten tommeltotter, med topplue og skjegg. Som takk for sitt virke som "vaktmester" i fjøset og ellers på gården skulle han ha grøt som fløt i fett. Ellers kunne det gå riktig så ille med både gård og gårdsfolk.

Det var også knyttet overtro til grøten som sto på menneskenes bord. Dette kom spesielt til uttrykk i jula. Når vi i dag putter en mandel i grøten, venter det som oftest en hyggelig premie på finneren. I gamle dager sto det om langt mer alvorlige saker for den som fikk mandel i munn. Det handlet om ekteskap, barn, liv og lykke. Grøt og mandel var da også to sterke fruktbarhetssymboler. I grøten var det korn – kime til liv. Det var også mandelen.

TEKST GJERTRUD HUSTAD/WWW.KLIKK.NO

Nevnder og komiteer Odd Fellow loge nr. 82 Vesterveg 04.12.2019

Nummer Navn Loge Verv Fra dato Til dato

Arrangementskomite

11789 Helseth, Erling 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 12357 Østraat, Håkon-Jarle 82 Leder 24.10.2019 09.09.2021
 13390 Østraat, Sverre Haakon 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 13647 Bjørstad, Jan Roar 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 16409 Dolmen, Johan 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021

Finansnevnd

4874 Hodder, Olav Behrentz 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 10297 Selbervik, Pål 82 Leder 12.09.2019 09.09.2021
 15238 Voldsund, Jan Mindor 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 19076 Alnes, Svein Inge 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021

Nevnd for anskaffelse

4888 Nes, Arne 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 20553 Haaseth, Helge Stavik 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021

Nevnd for etterlatte

4893 Paulsen, Erling 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 11789 Helseth, Erling 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 23031 Hasåsmyr, Harald 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021

Nevnd for logens

styrkelse og ekspansjon

4853 Aasen, Arne Rolf 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 4863 Fiskerstrand, Nils 82 Varamedlem 12.09.2019 09.09.2021
 10945 Fugelsø, Olaf 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 11086 Harsvik, Kjell Bjarne 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 14662 Rogne, Knut 82 Leder 12.09.2019 09.09.2021
 21059 Alnes, Ove Laurits 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021

Nevnd for omsorg

4855 Brevik, Arvid Birger 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 4877 Holen, Roe Mathias 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 15787 Rishaug, Ingvar 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 17688 Vedvik, Arvid 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 23031 Hasåsmyr, Harald 82 Leder 24.10.2019 09.09.2021

Nevnd for utadvendt

sosial virksomhet

4859 Eliassen, Ola 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 8929 Andreassen, Martin Jens 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 10945 Fugelsø, Olaf 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 12867 Rødseth, Jarle Norman 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021
 20553 Haaseth, Helge Stavik 82 Medlem 24.10.2019 09.09.2021

Nominasjonsnevnd

4854 Aass, Olav Hilmar 82 Varamedlem 12.09.2019 09.09.2021
 4863 Fiskerstrand, Nils 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 4888 Nes, Arne 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 7250 Stenseth, Hugo 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021
 13648 Fjærli, Arve Sindre 82 Medlem 12.09.2019 09.09.2021

LOGENS LOGGBOK

Fra våre ettermøter

Møte 29.08.19

Dette var første møte etter ferien, bordene var dekket og vi fikk nydelige smørbrød med

røykelaks eller reker. Alt forsvant i en viss fart.

Undermester Svein Rune Tenfjord ledet sitt siste ettermø-

te og sa, som sant var, at dette er litt rart. Disse to åra har gått så utrolig fort. Det han hadde sett for seg med to travle år, var for så vidt riktig, men det hadde vært svært kjekt å arbeide sammen med en fantastisk positiv gjeng. Han takket brødrene for samarbeidet. Han avsluttet med et dikt "At leve i nuet" av Piet Hein.

Br. Overmester overrakte blomster til br. Hugo Stenseth som ikke var hjemme da han fylte 70 år.

Br. Ingebrigt Holst-Dyrnes orienterte om alt arbeidet som er utført i sommer. Mange har gjort en betydelig innsats, men han ville spesielt nevne br. Pål Selbervik som hadde vært en god pådriver for å få prosjektet i havn.

Br. Gunnar Hessen takket for maten og kunne ikke la være å fortelle ei historie fra virkeligheten, om da han og en kamerat fraktet sauer fra Hessa til Ellingsøya, med robåt gjennom Brosundet med godt oppmøte av personer på kaia som lo og slengte kommentarer til dem. Rødfargen i fjeset skyldtes ikke bare sola, sa br. Gunnar før han avsluttet sin takk for-maten-tale.

Br. Svein Rune Tenfjord ledet sitt siste møte som Logens valgte Undermester og ledet ettermøtet på en rolig og vel overveid måte. Han er blitt en dyktig møteleder i løpet av sine to år som UM

Br. Overmester orienterte om boka som er gitt ut i forbindelse med Ordenens 100 års jubileum.

Br. Hugo fikk med seg blomster hjem.

Br. Arne Aasen hadde fått oppgaven med brødrenes 5 minutt, der han fortalte om oppveksten i Røysa. En aktiv barndom og ungdom med mye leiking og sport, spesielt fotball. Å vokse opp der, med mange unger var en fornøyelse. Det foregikk alltid noe og hvis det ikke gjorde det så fant de på noe selv. De hadde klubb med møter, og en kontingent som finansierte kaker fra Molnes De hadde også rikelig tilgang på brus fra brusfabrikken i Keiserbakken.

Etter hvert var det tid for militærtjeneste og han vervet seg i Forsvaret. I Harstad fant han sin Helen og etter ei tid sluttet han i Forsvaret. Han har vært ansatt i forskjellige data-

bedrifter før han avsluttet sin karriere som vaktmester i Fagerlia videregående skole. Nå går fritida til bobil-turer til nær og fjern.

Han avsluttet med diktet "De nære ting" av Arne Paaske Aasen.

Etter et innholdsrikt bordsete samlet en seg til kaffe og noe søtt i salongen, før en var på hjemveg i 23-tida.

Arne Nes referent

Br. Arne Aasen hadde mye interessant å fortelle.

Eks OM Odd Karlsen, DSS Odd Kulø stod for installasjon av nytt kollegium i Loge nr. 82 Vesterveg, OM Johan Dolmen.

Møte 22.09.19 — Installasjon

DSS holdt en god tale ved brodermåltidet. Han takket avgående kollegium for vel utført arbeid og ønsket de nyvalgte lykke til med de neste to år. Han festet seg ved utfordringen vi alle står overfor når det gjelder

rekruttering. Når dødsfallslisten er mer omfattende enn listen over nye medlemmer, så burde det ringe minst en bjelle for noen og enhver.

En spesiell velkomsthilsen til vår nye overmester, Johan Dolmen. "Jeg er sikker på at du vil gjøre en god jobb".

Storrepresentant Knut Rogne gratulerte også både avtroppende og påtroppende. Han har to år igjen i sitt embete og vil følge kollegiets arbeid med stor interesse. Han satt selv i nominasjonsnevnden ved forrige skifte og han uttrykte stor takk til br Arvid Brevik som hadde stilt

Br. Sekretær delte ut møteprogram for høsten og redegjorde for en del feil i programmet.

opp og tok to nye år som Overmester i Loge Vesterveg. Ikke mange hadde gjort deg det etter, sa storrepresentanten.

Så var det vår nyvalgte Overmesters tur i talerrekka. Han takket for tilliten. Han har gledd seg til å ta fatt som Overmester i Vesterveg. Det er viktig at brødrene tar på seg de oppgaver som er nødvendig for logens drift. Han mintes br. Terje Westad som hadde gitt ham god støtte da han gikk på som Undermester. Rekruttering er noe vi tar på alvor og derfor satser vi på å lage gode møter både i logersalen og på ettermøtene slik at brødrene finner det bryet

Svinesteik med surkål er kraftig mat på en sen aftenstund. Men godt var det!

verd å komme i logen. Det er kvaliteten på møtene som bestemmer fremmøtet og det skal vi arbeide hardt for å gjøre så godt vi kan.

Eks OM Odd Karlsen takket for en fint gjennomført installasjon, selv om der var litt smårusk i maskineriet til å begynne med. Men det hele gikk bra. Han ville også takk næringskomiteen for flott utført arbeid. De

har gjort en strålende jobb. Alltid blide og villige til å jobbe. Han så fram til å arbeide de neste to åra sammen med de nyvalgte.

Br Arvid Brevik hvisket de nyvalgte noen viktige ord i øret før br Arne Nes takket for maten.

De fleste var på hjemveg ca 22.30.

Arne Nes, referent

Br. Alfred hadde forberedt seg godt til denne informasjonen.

brødre ikke vil få tilgang til informasjon fra logen eller Ordenen. Her må det satses betydelig og han håpet brødrene ville forstå viktigheten så hver enkelt tar dette på alvor. Hjelp til å komme i gang skal vi få!

Men det haster med å få dette i orden. Storlogen arbeider på spreng og regner med at 1. november er siste dag for de

gamle websidene, da blir det ny design og nye menyer å forholde seg til.

Men det nye opplegget åpner for en helt ny verden når det gjelder informasjon. Brødrene vil kunne holde seg oppdatert med alt som skjer, lese møtereferater, logeblad og motta beskjeder om møter/endringer osv.

Det er mye å lære, vi må bare begynne.

Br. Alfred hadde fått tildelt en time, og den fløy fort unna, men han rakk ikke alt, så her må det komme en oppfølging.

Vi var på hjemveg i 23-tida.

Br. Arne Nes, referent

Møte 19.09.19

Etter møtet i salen, hvor ny UM og Kapellan ble installert, var det tid for mat. Vi toget inn, i vanlig uorden, til toner fra en serveringsgjeng som nynnnet velkjente toner.

Br. UM ønsket brødrene velkommen til hans første møte som UM. Han lovet at det vil bli trivelige møter fremover slik at ryktet vil spre seg så vi får enda bedre oppmøte i tida som kommer.

Br. OM, Johan Dolmen ønsket de to sist installerte lykke til med oppgaven de hadde påtatt seg. Dette blir gøy, var hans hilsen både til de to og de øvrige installerte embetsmenn.

Så var det mat, enkel "husmannskost" med brød pålegg etter hver enkelts ønske. Enkel og god mat.

Br. Arvid Brevik bad de nye valgte medlemmer om å være nøye med ting de skal fremføre i logesalen. Det må læres godt for å skape trygghet. Trygghet skaper trivsel, husk det, sa br. Arvid.

Br. Jan Mindor Voldsund takket for maten.

Så var det vår nye Heroldstur. Br. Alfred Husteli hadde rigget seg til slik at flest mulig skulle få følge med på det han

ville vise. Kanonen i taket virket, etter litt hjelp fra en datakyndig bror.

Det er en stor utfordring br. Alfred har tatt på seg. Større enn han hadde forestilt seg da han sa ja til å ta denne jobben. Han har arbeidet med logens nye web-sider og har hatt stor nytte av sin fortid som lærer. Men det er en litt annen aldersgruppe han nå har fått å jobbe med, helt fra tenåringer til godt over de vel 70!

Han vil nok få det til, etter hvert. Men vi er noe trege av oss vi andre. Pr. dato er det bare ca. 30 som er registrert som brukere på det lukkede området for Vesterveg og det vil si at ca. 50

Nydelig brød og pålegg akkurat som hver enkelt lyster, rene luksusen, takket vær en høyst oppegående serveringsgjeng! Takk for maten

25 års veteranjuvel til br. Martin

Møte 26. september

I Denne kvelden skulle bli br. Martin Andreassen sin kveld med tildeling av 25 års veteranjuvel.

Soga og brødrene gratulerer på det hjerteligste som 25 års juvelant!

Br. Martin har ikke vært så

ofte å se i logen, i en periode, da han har hatt viktigere ting som måtte prioriteres. Men det er alltid kjekt når han kommer og vi håper selvsagt at han vil bli jevnt på møtene framover.

Pårørendekoordinatoren på besøk

Str. Åse Ananiassen snakket om Sirius fra Kapellans stol.

Møtet 03.10.19

Møtet i salen ble lukket etter en kort forretningsorden og str. Åse Ananiassen tok plass på br. Kapellans stol. Her fortalte hun om Sirius Møre og om sin stilling ved Kreftsykehuset.

Ho tar imot pasienter som skal til behandling og sørger for at alt går som det skal.

Ho fortalte også om verdien av at vi er tilstede i Vaffelbua og kunne fortelle om mange positive reaksjoner fra takknemmelige pasienter og pårørende når noen skal til behandling ved kreftsykehuset.

På ettermøtet fikk vi besøk av Merete Kløvning, nytilsatt pårørendekoordinator i Ålesund kommune. Hun fortalte om sin stilling, som er nyoppretta, som foreløpig ei av de få slike stillinger i landet.

Vi og dere er eller blir i prinsippet alle pårørende i en eller annen sammenheng. Når et familiemedlem blir syk så må noen passe på. Ved alvorlig sykdom må en vurdere om en selv, som pårørende kan make oppgaven, eller en må ty til hjelp fra det offentlige helsevesen. Men en ting er helt sikkert

og det er at dere sparer det offentlige for betydelige summer i året ved stor egeninnsats.

Men noen ganger må en ha profesjonell hjelp og en koordinator kommer da inn i bildet for å tilrettelegge og trykke på rette knappene for at en skal få den hjelpen en har behov og krav på.

Ca. 800.000 mennesker i Norge er faktisk pårørende og de tar seg av sine nærmeste før de tar kontakt med det offentlige. Hvis vi ser tilbake i historien

så er pårørende den som tok seg av når foreldre ble gamle, når noen ble syk og måtte ha hjelp.

Så kom det offentlige inn og endret det hele, til det bedre for noen men med større avstand til den som trenger hjelp. Her er det skjedd forbedringer, men det er mye igjen.

Det var interessant å høre på Merete og vi takker for besøket!

Br. UM stilte med blomster og takket for god orientering.

Møte 24.10.19

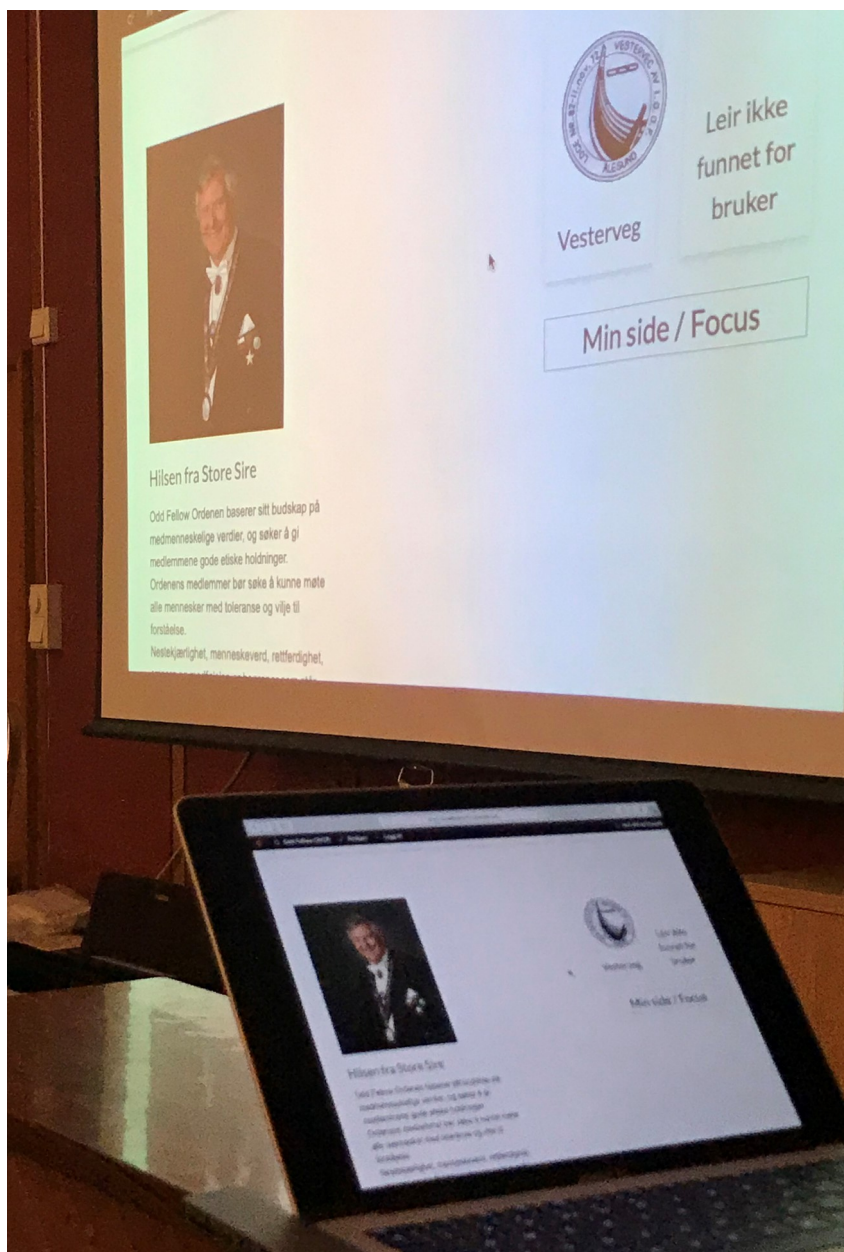
Etter et fint møte i salen var det tid for ettermøte med kveldsmat. Reker, så mye en klarte, loffskiver og majones. Ja, noen må også ha smør på skiva, og også det fikk de.

Br. UM hadde en del lister han gjerne ville at brødrene skulle skrive seg på, og disse ble sendt rundt til bordene.

Br. Arvid Brevik fikk ordet og snakket varmt for at brødrene skulle melde seg på som nye sangere i koret, som er kommet i skikkelig trøbbel. Antall sangere har sunket slik at vi kan komme til å stå uten Odd Fellowkor innen to år om det ikke blir ganske stor fornying. Vi trenger i hvert fall 7, 8 nye sangere om vi skal være sangbare i tida som kommer. Han nevnte at koret ville innkalle interesserte brødre til korets årsmøte, der de vil bli traktet på beste måte, med reker og loff, omtrent som i kveld og får kjenne litt på miljøet.

Det ble en del diskusjon omkring mulighetene for å delta på tur til Måløy. Liste fremlegges også på neste møte.

Herolden vår, br. Alfred Husteli fikk ordet og fortalte om arbeidet som er gjort med Ordenens nye websider. Han har tatt seg av Vestervegs sider og er kommet ganske langt. Det begynner å ta form og så vidt

han kunne se blir dette et godt redskap for brødrene. Demonstrasjonen gikk ikke helt bra på grunn av nettproblemer, men vi fikk i hvert fall så pass input at vi kunne gå hjem og prøve sjøl.

Br. Alfred har gjort en god jobb, og det er Vesterveg som er kommet lengst av de fem logene i byen. Han jobber videre med flere element som skal ligge der.

Br. Roar Bjørstad fikk ordet og anledning til å fortelle om seg selv. Og det gjentar seg, veldig interessant og flere brødre burde benytte anledningen til å høre, men da må de være til stede!

Arne Nes, ref

Møte 17.10.19

Etter møtet i salen, med gradspassing for br. Tommy Erikstad, var det tid for ettermøte. Stramme karer tok imot oss med velkjente toner og klaverakkompagnement!

Borda var nydelig dekket og humøret upåklagelig. Klippfiskgryta ble tom og talelista var klar.

Br. OM hilste velkommen med velvalgte ord.

Br. Arvid Brevik var neste mann ut og ønsket br. Tommy til lykke med graden. Han nevnte også litt om br. Tommys sykdomshistorie, som hadde berøvet ham en del møter, men han håpet at han etter operasjon var blitt så bra at han kan få møte oftere. - Møt så ofte du kan, heter det, og han var sikker på at br. Tommy ville gjøre det.

Br. Tommy Erikstad takket for graden og minnes de første minuttene innenfor logens vegger, da han satt i et relativt mørkt rom. Skulle han lære alt det som stod foran ham utenat? Han visste ikke, så han øvde for sikkerhets skyld.

Etterpå gikk det bedre, en fin innvielse ble det. Imidlertid ble det en del sykdom og han kunne ikke vise til så stort fremmøte som han hadde ønsket. En operasjon har gjort at han nå er bedre og ser fram til å kunne møte oftere i logen, som han ville poengtere, en flott loge. Vennskapet, den løse latteren og følelsen av å virkelig høre til, kan ikke betales med penger. Tonen mellom brødrene i logen er slik som han virkelig setter pris på, det gir trivsel. Jeg setter stor pris på at jeg valgte Vesterveg som loge. Det var et blinkskudd.

Han er ennå ikke helt frisk men tror på bedre fremmøte i tida som kommer.

OM Johan Dolmen var glad for at br. Tommy Erikstad endelig kunne motta sin nye grad og ønsket ham lykke til på sin videre vandring i Logen.

At brodermåltidet falt i smak var det ingen tvil om. Alt forsvant, også denne gangen!

Br. Roe Holen takket for maten og takket for sangen da vi kom til bords. - Dere er alle gode emner for koret! Han takket for maten med ei lita historie, klippfiskgryte er noe av det beste han vet, så takk for mat!

I 22.30-tida var vi alle på hjemveg.

Br. Arne Nes, ref

Klubbraften

Møte 31.10.19

Dette var kvelden for klubbraften og etter et kort møte i Logesalen toget brødrene inn til ettermøte med krabbe og andre herligheter, akkompagnert av en sprek syngende serveringsgjeng. De begynner å bli riktig flinke og aspirerer klart til å gå inn i korets rekker!

Menyen var krabbe og etter at fung. UM Svein Rune Tennfjord hadde bedt folk sette seg var det bare å forsyne seg av nydelige krabbeskjell, majones på loffen og noe godt i glasset,

alt etter om en kjørte eller ei. Så ryddet en borda og loddselger-

ne gjorde en fremragende jobb. Til tross for labert fremmøte innbrakte kvelden kr. 7460!

Og det samme gjentok seg, noen vant og langt flere vant ikke. Ja, noen eier ikke skam, som undertegnede. Tre flasker og en eske nydelig konfekt. I tillegg kjøpte vedkommende lodd for en som ikke var til stede og der ble det en flaske og en pakke med noe ubestemmelig i.

Br. Helge Haaseth takket for maten hvor han kort fortalte om oppveksten med morfar sin som ikke likte krabbe fordi den ødela trollgarna. Etter ei god historie med en meget overraskende slutt, var det tid for å gå hjem, noen med og andre uten gevinster.

Br. Arne Nes, referent

Møte 14.11.19 — Minneloge

Etter et fint minnemøte med 29 vestervegere og 17 gjester var det kaffe og kaker for dem som ville ha. Noen pleier å gå rett hjem etter en minneloge, men her var det altså kaffe og kaker for dem som ville ha.

Mange fine samtaler under kaffien, noen har behov for å prate og det er slik det skal være. Vi husker alle de som ble lest opp i Logesalen, siden forrige minneloge. Svein, Odd-Birger og Erling fra Loge nr. 82 Vesterveg.

Kl. 20.30 var de fleste dradd hjem.

Arne Nes, referent.

Når logen drar på tur er det ikke alltid det passer for en av Sogas faste medarbeidere og da er det godt å ha noen å ty til. Br. Roe er en dreven spaltist, så han tok saken på strak arm slik at vi andre også fikk være med på turen. Både tekst og bilde. Stor takk til br. Roe.

Red

Besøk hos Loge nr. 94 Martin Linge i Måløy.

Torsdag 21. november 2019 dro 10 av våre brødre på en

lang og uvanlig veg til logemøte.

Eks OM Arne Aasen reiste til Nordfjordeid og tok med seg br. Webjørn Moa til møte. Brødrene Svein Rune Tenfjord, Roe Holen og Eks OM Odd Karlsen, alle med fruer, reiste til Lange-lia hvor Liv og Arvid har hytte. Her kom vi til dekket bord og sluppet av noen timer før Arvid kjørte oss 4 logebrødre til Måløy. Damene ble igjen på hytta hvor vi alle overnattet på turen tilbake.

De som fikk den hardeste turen var de fire brødrene som dro til og fra Ålesund på kvelden. Det var OM Johan Dolmen, UM Håkon Jarle Østraat og brødrene Jon Nesdal og Helge S. Haaseth.

Rebekkaloge Broen og loge Martin Linge deler de nyoppus-sede og fine lokalene i 3dje etasje i et gammelt meieri.

I Måløy ble vi tatt vel imot, vi ble servert kaffe og vi traff igjen brødrene som besøkte oss i Ålesund for en tid tilbake og flere hyggelige brødre.

Det ble et kort møte i logesalen, for som OM Tore Lund sa så ville de prioritere ettermøtet med brødre fra Vesterveg.

Vi ble servert ovnsbakt torsk m/tilbehør som smakte meget godt. DSS og OM talte.

Eks DSS Olav Sølberg (81 år) tok for seg Måløys historie fra år 955 og frem til i dag, på et meget imponerende vis. Han brukte Power Point, hadde full kontroll på PC, prosjektor osv. Han avsluttet med å fremføre et dikt om Måløy og en historie til slutt.

Vinlotteriet ble trukket på matbilletten og som UM sa, så var det selvsagt en fra byen med Norges største vinmonopol som tok med vinflasken hjem, nemlig Haakon Jarle Østraat.

OM Johan Dolmen fikk æren av å takke for maten, dette gjorde han på et fortreffelig vis og avsluttet med en historie som falt i smak.

Så var det mer kaffe og prat til oppbrudd og hjemreise, alle kom vel hjem.

Roe

At våre brødre fant seg vel til rette i Måløy er ingen stor overraskelse. Hyggelige folk å møte.

Br. Arvid Brevik var fungerende UM og benyttet anledningen til å synge solo "Nykleholmen", med Nils-Erik ved klaveret.

Møte 28.11.19

Årets siste ordinære møte var denne gangen Eks Overmestermøte og som seg hør og bør var det også ek-sene som hadde ansvaret for ettermøtet. Men serveringskomiteen hadde på forhånd vært i gang og lagt alt til rette slik vi er vant til å ha det. Alt var fint tilberedt og serveringsgjengen fint oppstilt da brøldrene toget inn til veldekkede bord. Og sangen klang godt!

Fung UM sa sitt, og der satt vi!

Br. Nils Erik ordnet taffelmusikken og alle hygget seg. Så var det allsang fra heftet og det er ingen tvil om at der var mange gode stemmer som også kan passe i koret, så her håper vi at flere vil benytte sjansen når de inviteres til møte i Holmeskjærvika over nyttår. En koselig kveld ble det og vi rusla hjem sån i 22.30-tida.

Arne Nes, ref.

Br. Per-Helge Henningsen, leder i Odd Fellow-koret snakket varmt for koret og ønsket at flere brødre begynner i koret. Koret trenger nye medlemmer for å være sangbart når vi skal opptre. I januar vil vi holde et bli-kjent-møte i Holmeskjærvika og alle er herved invitert til en hyggekveld med orientering om koret.

Br. Nils Erik Møller var på plass og hjalp til med tonefylgje!

Og kveldsmaten smakte!

Møter i vårterminen

Søndag 5 januar	O	Nyttårsloge Liv/V/RM/St.V/GR
Torsdag 9 Januar	O	Thomas Wildey
Mandag 13 Januar	P	Leirmøte
Fredag 24 Januar		Vennnemøte, sosial aften
Torsdag 30 Januar	O/ =	Regnskap og Budsjett, rapp. nemder
Torsdag 6 Februar	=	+
Onsdag 12 Februar	DGL	Leirmøte Ålesund Galla
Lørdag 15 Februar		Årsfest med damer og venner
Torsdag 20 Februar	O	FD
Torsdag 27 Februar	O	Irsk aften
Torsdag 5 Mars	O	60 års veteranjuvel Sindre Olsbø
Torsdag 12 Mars	O	25 års veteranjuvel Arvid Hjalmar Larsen
Torsdag 19 Mars	O	Fm Fr/Bj/St.O/Flå/RM/V/GR/Fri
Fredag 27 Mars	P	Leirmøte Ålesund/Nordisk besøk/Galla
Torsdag 2 April	O	Påskemøte , eks OM. Besøk fra loge Bolsøy
Torsdag 16 April	O	Instruksjon
Torsdag 23 April	P	Leirmøte Straumgjerde
Torsdag 30 April	O	+ Galla
Torsdag 7 Mai		Besøk i Tueneset Kystfort med kaffi bål og wienerbrød
Torsdag 14 Mai	O	Foredrag
Mandag 18 Mai	P	Leirmøte Ålesund
5/6/7 Juni		Vårtur

Kontroller kalenderen og sørg for å frigjøre dager til møte i Logen.

**Ditt bidrag i logearbeidet,
møt så ofte du kan, og kanskje litt til?**

Vi gratulerer og jubilerer i 2020

08.01.1933 Paulsen, Erling	87	15.07.1968 Remme, Kjell Arne	52
09.01.1955 Hessen, Gunnar Peter	65	18.07.1962 Torset, Jon Arne	58
09.01.1963 Oust, Arnt-Erik	57	20.07.1947 Haaseth, Helge Stavik	73
19.01.1958 Andreassen, Martin Jens	62	02.08.1983 Havnegjerde, Bendik Valseth	37
28.01.1939 Storhaug, Per Elias	81	05.08.1949 Skrondal, Ola	71
29.01.1939 Larsen, Arvid Hjalmar	81	06.08.1942 Jørgensen, Hermod	78
30.01.1974 Erikstad, Tommy	46	16.08.1963 Aas, Jan Ivar	57
30.01.1953 Voldsund, Jan Mindor	67	18.08.1941 Holst-Dyrnes, Ingebrigt Ingvar	79
04.02.1926 Gulliksen, Johan Weiberg	94	22.08.1961 Bjørstad, Jan Roar	59
05.02.1946 Aass, Olav Hilmar	74	22.08.1954 Fjærli, Arve Sindre	66
10.02.1953 Harsvik, Kjell Bjarne	67	25.08.1956 Omenås, Yngve	64
13.02.1946 Eliassen, Ola	74	04.09.1959 Rasmussen, Steinar	61
21.02.1941 Selbervik, Pål	79	10.09.1950 Hasåsmyr, Harald	70
22.02.1947 Nesdal, Jon Gunnar	73	12.09.1957 Mjelva, Steinar	63
25.02.1951 Vassbotn, Gunnar Trygve	69	12.09.1938 Slettfjering, Per Magnus	82
15.03.1954 Løkvik, Odd Henry	66	13.09.1952 Tenfjord, Svein Rune	68
16.03.1958 Rogne, Knut	62	16.09.1948 Brevik, Arvid Birger	72
17.03.1958 Fugelsø, Olaf	62	25.09.1947 Rødseth, Jarle Normann	73
25.03.1960 Dolmen, Johan	60	08.10.1951 Alnes, Svein Inge	69
01.04.1946 Holen, Roe Mathias	74	13.10.1937 Grimstad, Johan Peter	83
01.04.1936 Hoset, Arnfinn	84	17.10.1937 Hagen, Arne Kjell	83
06.04.1947 Aasen, Arne Rolf	73	23.10.1953 Alnes, Ove Laurits	67
07.04.1935 Olsbø, Sindre Johan	85	07.11.1950 Helseth, Erling	70
09.04.1963 Henningsen, Sindre	57	12.11.1936 Salen, Rolf	84
14.04.1945 Ramstad, Magnor	75	19.11.1947 Drønne, Rolf Oskar	73
20.04.1963 Østraat, Håkon Jarle	57	26.11.1946 Karlsen, Odd Dagfinn	74
21.04.1944 Nybø, Ole Arne	76	30.11.1948 Moa, Webjørn	72
22.04.1950 Husteli, Alfred	70	12.12.1946 Eriksen, Knut Berge	74
27.04.1953 Hodder, Olav Behrentz	67	30.12.1951 Flatvad, Endre	69
30.04.1945 Sæter, Sigbjørn Harald	75		
06.05.1949 Stenseth, Hugo	71		
11.05.1950 Rishaug, Ingvar	70		
22.05.1943 Hurlen, Robert Jan	77		
23.05.1930 Omenås, Ingvar	90		
01.06.1922 Istad, Einar	98		
04.06.1970 Bigseth, Tore	50		
17.06.1933 Helland, Svein Håkon	87		
20.06.1931 Magnussen, Thor Idar	89		
20.06.1961 Østraat, Sverre Haakon	59		
21.06.1927 Vadseth, Hans Peder	93		
22.06.1933 Homlong, Are	87		
22.06.1953 Sunde, Lidvar	67		
23.06.1942 Dybvik, Jogeir	78		
23.06.1937 Fiskerstrand, Nils	83		
26.06.1935 Hoel, Asbjørn	85		
29.06.1938 Vadseth, Per Sverre	82		
30.06.1942 Olsen-Husø, Arne	78		
01.07.1941 Vassbotn, Olav	79		
02.07.1938 Nes, Arne	82		
02.07.1952 Vedvik, Arvid	68		
05.07.1935 Hole, Kjell Odd	85		
09.07.1951 Kristiansen, Jarle	69		

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Ferda Ålesund As

400 30 533
Jon Arne Torseth

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Jons Kontor

70124015

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Dyrenes Helsekost

922 97 545
Rolf Drønnen

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Recover Nordic AS

913 88 827
Olaf Fugelsø

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Men vi har kanskje flere i våre rekker som har en stilling i sitt firma, som kan være villige til å la seg åpenbare på denne siden? Tenk over det og gi en positiv melding til br. Skattmester som vil ta innspillet videre.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Arne Nes

Soga-redaksjonen:

Arne Nes, redaktør og sideproduksjon. Alfred Husteli, reporter og fotograf
Trykk og ferdiggjøring, Jons Kontor

REDACTEURENS HJØRNE

Kjære brødre og lesere av Soga.

Ja, så er Jule-Soga 2019 snart klar for trykkeriet og jeg kikker gjennom sidene for å sjekke om alt er som det skal være, eller, som det er ment å være er vel det riktigste å si. Mange detaljer som skal være på plass før endelig sluttstrek settes og

Anne kan overta for å produsere enda ei Jule-Soga. Det har blitt mange Soga ettersom åra har gått. De første ble produsert på noe enklere vis, med skrivemaskin og kopimaskin, ja, jeg tror også den gamle spritduplikatoren har vært i bruk den aller første tida. Men br. Terje hadde jo agentur ikke bare på Fa-

cit skrivemaskiner, men ble også stor på kopimaskiner og printere ettersom teknikken bedret seg. Ja, det var tider det.

I årets julesoge har vi tatt med ei liste for nemnder og komiteer. Det kan være greit å bli minnet om hvilken komite eller nemnd en er medlem av. Glemmeboka er utrolig stor! Kanskje blir overraskelsen mindre når br. OM ber om rapport fra nemnder?

Br. Herold er stadig på jakt etter brødre som møter sjelden, for han er pålagt å skaffe bilder av alle brødrene. Vi gjorde et forsøk, hos br. Gullik, som dere kan se i årets julesoge. Det ble litt mer enn ett bilde, men det måtte en nok regne med når det var ham det gjalt.

Men br. Herold er noe forundret over at det er så mange brødre i logen, som har så få møter. I et ettermøte spurte han om hva som egentlig var hensikten med å være medlem når en ikke møter? Han fikk ikke noen svar, men dette må hver enkelt ta opp med seg sjøl og forhåpentlig gjøre noe med det. Noen kan ikke, av helsemessige grunner, det vet vi, men hos noen andre står det nok på viljen.

Året vi har vært igjennom har bydd på flere ting og anledninger som er verd å nevne i Soga. Ikke minst Ordenens jubileum og ei ny rednings-skøyte. Innsatsen har vært stor fra både brødre og søstre over hele landet og det har blitt en flott båt som jeg tror redningsselskapet vil få stor nytte av i mange år.

Årets Minneloge, der det var Vestervegs tur til å lede an, ble en ny påminnelse om livets gang. Også i denne Soga har vi minneord for en sterkt avholdt bror. Jeg synes det er godt å ha med et slikt minneord i Soga. Vi forteller både om opptakelse, forfremmelser og følger brødrene gjennom logelivet på en god måte. Vi får et nært forhold til brødrene på denne måten iog vi kan også være med å si et verdig farvell når den tiden kommer..

Men det bekymrer meg litt å se at mange brødre som har vært med i logen i flere år, aldri har vært på en minneloge før. Vi skal huske på at slike fellesmøter går på omgang mellom logene, og det er mye å lære av å se andre loger utføre de samme ritualene. Selv om teksten er lik vil

fremførelsen være svært forskjellig fra loge til loge.

Det neste vi har, felles, er Nyttårslogen, som fordeles mellom Rebekka- og Odd Fellowslogene. Denne gang er det Loge Liv

sin tur og det er alltid interessant å se hvordan damene fremfører disse ritualene i forhold til når brødrene er i aksjon. Mye å lære, kjære brødre.

Postverket har satt prisene så mye opp at vi må tenke nøye på hvem som skal få Soga i posten. De brødre som ikke møter på julemøtet vil antakelig bare få den elektronisk, fra br. Herold. Men enkene, som bor i byen, vil få den hjem, sammen med en julehilsen fra br. OM.

Tradisjon er det vi ser fram til, både i Logen og i familien og jeg håper det blir en god jul for alle. I godt voksen alder kan ting endre seg fort, så det er som vanlig vanskelig å spå, spesielt om fremtiden. Men Jule-Soga er her og det vil den vel fortsette med så lenge noen lager den. Hittil har det gått bra og det er et veldig kjekt arbeid å holde på med. Br. Alfred er ei god støtte.

God jul til brødre og familier og kos dere med Jule-Soga!

Beste hilsen fra br. Redakteur Arne Nes

